Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	1To/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5623011556
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Anna Mihálíková
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2023:5623011556.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2023 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/14/2023
z 9.10.2023 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. pri nezmenených výrokoch o vine, treste odňatia slobody a ochrannom opatrení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/14/2023 z 9.10.2023 z r u š u j e označený rozsudok v časti – vo výroku o treste prepadnutia veci.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/14/2023 z 9.10.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných
a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa
§ 172 ods. 3 Tr. zák., na skutkovom základe, že:
v presne nezistený deň si na presne nezistenom mieste zadovážil a následne do 06.35 h dňa 10.5.2023 v byte číslo XX, nachádzajúcom sa na X. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, C. D. X, E. F. G. C. H., neoprávnene prechovával látku
s obsahom metamfetamínu (tzv. pervitín), ktorý je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach
a prípravkoch v znení neskorších predpisov, o celkovej hmotnosti 4,234 g, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu od 26,5 % do 78,6 % hmotnostných, obsahujúci celkom 1 811 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 46 jednotlivým dávkam drogy, každá dávka s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu
vo forme bázy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.

Za to súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody
vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - finančnej hotovosti vo výške 440,- eur, ktorá je zložená na depozitnom účte Okresnej prokuratúry Ružomberok a vlastníkom tejto veci sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát Slovenská republika. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného ihneď po vyhlásení rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9.10.2023 do všetkých jeho výrokov (na č.l. 292 súdneho spisu). Prokurátor si ponechal lehotu na podanie opravného prostriedku.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 6.11.2023 obžalovaný prostredníctvom ustanovenej obhajkyne písomne odôvodnil odvolanie (na č.l. 299-302 súdneho spisu). Z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že rozsudok bol vydaný na podklade nesprávneho vyhodnotenia doposiaľ zhromaždených dôkazných prostriedkov a v rozpore so zákonom, zároveň celé trestné konanie je poznačené viacerými procesnými chybami, s dopadom na riadnu realizáciu práva na obhajobu a právo na využitie všetkých opravných prostriedkov. Rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, v rozpore so zásadami, na ktorých je stavaný Trestný poriadok, a hraničí s absolútnou ignoráciou zákona. Následne obhajoba poskytla prierez celého trestného stíhania od jeho začatia, ako aj prehľad jednotlivých zabezpečených dôkazov. Dala do pozornosti, že zo zápisnice o domovej prehliadke vyplýva, že táto bola vykonaná na základe neplatného príkazu Okresného súdu Ružomberok zo dňa 2.5.2023. Domová prehliadka sa začala dňa 10.5.2023 o 7.15 hod. a skončila toho istého dňa o 9.10 hod., bola vykonaná v rozpore s vydaným príkazom, a teda aj so zákonom, nakoľko príkaz dňom 8.5.2023 stratil platnosť a účinnosť. Na tomto základe namieta počas celého trestného stíhania prebiehajúceho väzobne jeho nezákonnosť. Všetky vykonané dôkazy nadväzovali
na domovú prehliadku, pri ktorej orgán činný v trestnom konaní nedisponoval platným príkazom na domovú prehliadku, a teda postupoval v rozpore s § 100 ods. 1 a 2 Tr. por. Domovú prehliadku bolo potrebné vykonať bez meškania, v lehote do 8.5.2023 vrátane. Potom akékoľvek zaistené stopy, či už vydaním alebo odňatím, sú v súlade s doktrínou „plodov otráveného stromu“ získané nezákonným spôsobom, preto musia byť bez ďalšieho vylúčené z vyšetrovania. V tejto súvislosti obhajoba dala do pozornosti podstatu označenej doktríny na podklade rozhodnutia ústavného súdu II. ÚS 828/2016. V príkaze sudcu pre prípravné konanie boli konkretizované podmienky na výkon domovej prehliadky. Z ust. § 100 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že prokurátor, ktorý podáva návrh na vydanie príkazu, má postavenie strany konania, preto lehota stanovená v príkaze na vykonanie domovej prehliadky nemôže byť lehotou nezáväznou. Strohým vyslovením, že lehota bez meškania je len poriadkovou lehotou, ktorá nebola dodržaná bez vyvodenia istých následkov, by prakticky súd legitimoval každú obdobnú situáciu, kedy by táto lehota bola ignorovaná, čím by v podstate negoval právo každého občana na ochranu obydlia a súkromia. V podstate by tak aproboval zrejmé nedodržanie zákona a príkazov sudcov pre prípravné konanie orgánmi činnými v trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu v celom vyšetrovacom spise neexistuje jediný zákonne získaný dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Rozsudok nedáva žiadne odpovede, prečo takýto postup súd považuje za správny. V odseku 25. odôvodnenia rozsudku súd síce uvádza svoj právny názor, s týmto sa však obhajoba nestotožňuje. Zo strany orgánu činného v trestnom konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, prečo túto lehotu nebolo možné dodržať, resp. následne súd žiadať o predĺženie tejto lehoty, alebo vydanie nového príkazu. V rámci uvedenej argumentácie je potom nesporné, že v príkaze nebolo potrebné stanovovať žiadnu lehotu, keďže jej nedodržanie by nespôsobovalo žiadne právne následky. Z nepráva v žiadnom prípade nemôže vzniknúť právo, a teda zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu. Pokiaľ príkaz obsahoval lehotu na vykonanie domovej prehliadky, je to lehota, v ktorej sudca považoval vykonanie domovej prehliadky bez meškania. Každé konanie, ktoré je v rozpore s príkazom sudcu, zakladá vadu konania, ktorú je potrebné vykladať extenzívne a v konečnom dôsledku tak, že existencia tejto vady vedie k nemožnosti vykonania tohto dôkazu. Obhajoba poukázala tiež na ust. § 119 ods. 3 prvá veta Tr. por.,
t.j. na generálnu klauzulu o použiteľnosti dôkazov.
Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 2.8.2023 je zrejmé, že žiadal o doplnenie vyšetrovania o výsledky toxikologického vyšetrenia vyžiadaného 10.5.2023. V tomto zázname, v časti rozhodnutie vyšetrovateľa o návrhoch je uvedené, že návrhy neboli podané. Teda o návrhoch na doplnenie dokazovania nebolo rozhodnuté v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, preto bola obžaloba podaná predčasne. V uvedenom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Napriek tomu, že túto nezákonnosť sa sudca snažil na hlavnom pojednávaní odstrániť, tento procesný postup opätovne ignoroval právo obvineného na obhajobu. Obzvlášť po tom, ako sudca opiera argumentáciu o nezákonne získané dôkazy, ktoré odmietnutím doplnenia navrhovaného dokazovania nie je možné účelne vyvrátiť. Ďalšia nezákonnosť spočíva v konaní prokurátora, ktorý zmaril rozhodovanie generálnej prokuratúry o podaní mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 363 ods. 1 a nasl. Tr. por., tým že vo veci dňa 3.8.2023 podal obžalobu. Podanie tohto návrhu bolo prokuratúre oznámené v čase pred nariadením preštudovania spisu. Konanie prokurátora, ktorý

nedodržal pokyn nadriadeného generálneho prokurátora a neposkytol spisový materiál nadriadenej prokuratúre a namiesto toho podal predčasne obžalobu na príslušný súd, je zásadným porušením povinnosti prokurátora, ba až zneužitím, keď práve prokurátor v rámci kontroly zákonnosti mal práve poukázať na nezákonný zásah
do domovej slobody nedodržaním príkazu sudcu.
V zmysle znaleckého posudku KEÚ PZ zo dňa 18.7.2023 je zrejmé, že na viacerých zaistených stopách sa nezhodovali vzorky DNA s profilom porovnávacej vzorky, preto je nevyhnutné na tieto skutočnosti prihliadať.
Vzhľadom na nezákonnosť trestného konania zastáva názor, že akýkoľvek trest je nespravodlivý a odporuje trestnému konaniu. S poukazom na rodinné väzby a zdravotný stav je nesporné, že takýto nespravodlivý trest zasahuje neúmerne do jeho života. Z dôvodu jeho vážneho zdravotného stavu je aj nízky trest odňatia slobody trestom odňatia slobody
na doživotie.
Na základe uvedených skutočností obžalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo zákonným spôsobom dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom intervenujúca prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko odvolacie námietky považuje za nedôvodné a k hlavnej odvolacej námietke sa vyjadril aj prvostupňový súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku. Obhajkyňa obžalovaného v celom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania. Uvedené doplnila o rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/4/2019 zo dňa 4.6.2019, v ktorom krajský súd konštatoval, že bez meškania vykonaná domová prehliadka je nezákonná. Navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry číslo Pv 241/23/5508-34 zo dňa 3.8.2023 podľa § 285 písm. a) Tr. por., a to z dôvodu, že nebolo zákonným spôsobom dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojej obhajkyne a k veci už nemal čo dodať.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmavaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku prvostupňového súdu, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa
§ 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, ale z iných ako v ňom uvedených dôvodov. Tieto dôvody, na ktoré krajský súd nižšie poukáže, ho viedli k zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. - porušenie ustanovenia Trestného zákona v časti
vo výroku o treste prepadnutia veci. Krajský súd rozhodoval na podklade skutkového stavu veci, ktorý bol inak v napadnutom rozsudku zistený správne.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu, t.j. vo výroku o vine, treste a uloženom ochrannom opatrení.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Ku skutkovým záverom napadnutého rozsudku je potrebné zdôrazniť, že okresný súd si pre svoje rozhodnutie zabezpečil dostatočný skutkový základ, dôkazy vykonal zákonným spôsobom a tieto starostlivo vyhodnotil po zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto tieto dôkazy obstaral, v súlade so zásadou trestného konania v § 2 ods. 12 Tr. por., a dospel k logicky správnym skutkovým záverom.

Obžalovaný bol zo spáchania stíhanej trestnej činnosti usvedčený najmä:
- na základe vykonanej domovej prehliadky a pri nej zaistených vecí, po riadnom poučení osoby, že nie je povinná veci vydať, ak by si ich vydaním spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania. Súčasťou zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 10.5.2023 je jednak riadna identifikácia zaistených vecí (pod poradovým číslom 1.-7.), ako aj fotodokumentácia;
- znaleckým posudkom KEÚ PZ z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, odvetvia kriminalistickej toxikológie, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2023/1517 zo dňa 16.6.2023 bola vykonaná identifikácia zaistených stôp, určenie, či ide o omamnú alebo psychotropnú látku uvedenú v prílohe zoznamu zákona č. 139/1998, stanovenie ich hmotnosti a obsahu zastúpenia účinnej látky jednotlivo pre každú zaistenú stopu, tieto v súhrne zodpovedali najmenej 46 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka. Zároveň analýzou bola v stere rúk osoby obžalovaného zistená prítomnosť stôp metamfetamínu;
- znaleckým posudkom KEÚ PZ z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, odvetvia kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2023/1517 zo dňa 18.7.2023 bola identifikovaná zhoda biologického materiálu zaisteného z povrchu plastových vreciek predložených ako stopa
č. 1/1, 2, 3, a 4 s profilom porovnávanej vzorky, pôvodcom ktorej bola osoba A. B.;
- príslušnými listinnými dôkazmi, najmä výsledky toxikologicko-chemickej analýzy
č. 411/2023 a výsledok etanolu v krvi a moči.
Pre úplnosť treba dodať, že obžalovaný ku skutku vypovedal len v prípravnom konaní, kedy sa ku skutku priznal, tento oľutoval a uviedol, že dôvodom jeho spáchania bola jeho závislosť, z ktorej sa chce liečiť. Znaleckým posudkom MUDr. Petra Gábriša, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 57/2023 zo dňa 15.7.2023 bola preukázaná prítomnosť plne rozvinutej polymorfnej závislosti A. B.
od stimulancií metamfetamínového rádu – pervitín, od canabinoidov – marihuana, alkoholu, opiátov, s dosahom na sociálne fungovanie, pracovnú, záujmovú, rodinnú sféru a vzťahy.

Hlavnou odvolacou námietkou obžalovaného bola namietaná nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky, na základe príkazu vydaného sudcom pre prípravné konanie zo dňa 2.5.2023 a od nej aj nezákonnosť všetkých ďalších dôkazov pri nej zaistených. S touto otázkou sa prvostupňový súd vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, v časti odseku pod poradovým číslom 25, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. V tejto súvislosti ďalej odvolací súd uvádza, že východisko úvahy okresného súdu bolo správne.
V zmysle § 100 ods. 1, 2 Tr. por. možno domovú prehliadku vykonať len na základe písomného príkazu sudcu, ktorý je odôvodnený, a domovú prehliadku je treba vykonať bez meškania. Príkaz na domovú prehliadku okrem všeobecných náležitostí v zmysle § 181 Tr. por. musí obsahovať opis veci alebo osoby, ktorá sa má zaistiť (nájsť) pri domovej prehliadke, ak je známa. Z podstaty veci, keďže sa prikazuje (ukladá) vykonanie domovej prehliadky, je nevyhnutnosťou presne identifikovať obydlie, a to tak, aby nemohol byť zamenený s iným (uvedením presnej adresy), aby sa predišlo závažnému zásahu
do základných práv a slobôd inej osoby ako osoby označenej v príkaze.
V danom prípade bol príkaz na domovú prehliadku vydaný sudcom pre prípravné konanie dňa 2.5.2023. Z jeho výrokovej časti vyplývajú všetky vyššie uvedené podstatné náležitosti – t.j. riadna identifikácia obydlia podliehajúceho prehliadke, jej účel – označenie vecí, ktoré majú byť zaistené – omamné a psychotropné látky, jedy alebo prekurzory, predmety spojené s disponovaním takýmito látkami, príp. finančná hotovosť, ako aj ďalšie bližšie tam špecifikované. Súčasťou príkazu je odôvodnenie dôvodného podozrenia, že sa v obydlí nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Na záver príkaz obsahuje inštrukciu sudcu pre jeho samotnú realizáciu (vykonanie), pokiaľ ide o čas, osobu, ktorá príkaz vykoná, ako aj spôsob jeho vykonania a oznámenie pre súd o tejto realizácii. Pokiaľ ide o čas vykonania, inštrukcia znie – vykonať bez meškania najneskôr do 8.5.2023.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní disponovali zákonným podkladom na vykonanie domovej prehliadky, pri ktorej boli zaistené dôležité veci pre trestné stíhanie obžalovaného. Z vyššie označeného príkazu je jednoznačne záväzná len jeho výroková časť. Inštrukcia sudcu pre jeho realizáciu má len technický a poriadkový charakter, tak ako to pomenoval aj okresný súd. Zo zákona vyplýva len tá skutočnosť, že domová prehliadka má byť vykonaná bez meškania. V súvislosti s výkladom pojmu bez meškania krajský súd posudzoval primárne dĺžku doby odo dňa vydania príkazu na domovú prehliadku do dňa jej realizácie, t.j. od 2.5.2023 do 10.5.2023 a dospel k záveru, že takto stanovená doba v rozsahu 8 dní spĺňa tento zákonný predpoklad neodkladnosti označeného procesného úkonu, a preto nemôže spôsobovať nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky, resp. ďalších dôkazov pri nej zaistených. Pre úplnosť treba dodať, že zákon nestanovuje ani náležitosti návrhu prokurátora na vydanie príkazu na domovú prehliadku, a v rámci návrhu prokurátor požadoval vydanie príkazu (v zmysle pokynu GP SR, ktorý špecifikuje tieto náležitosti) na dobu 10 dní od jeho vydania. Vykonanie domovej prehliadky len o dva dni neskôr, t.j. 10.5.2023, ako uviedol sudca v inštrukcii pre jeho vykonanie, tak aj podľa názoru krajského súdu bolo zákonné.

V duchu uvedenej úvahy krajského súdu prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v predmetnej veci získané zákonným spôsobom v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. por. a na ich základe bezpečne dospel k vine obžalovaného zo stíhanej trestnej činnosti, ktorú aj správne právne kvalifikoval.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému A. B.. Z odôvodenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, ktorý obžalovanému v konečnom dôsledku uložil. Úvahy prvostupňového súdu ohľadom druhu a výmery trestu sú súčasťou odôvodnenia napadnutého rozsudku v odsekoch 27. a 28.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu
k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie spoločnosťou.

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou
a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchateľmi trestných činov, vrátane ochrany práv
a slobôd jednotlivých občanov, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchateľmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného
k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Základná trestná sadzba pre uloženie trestu odňatia slobody za stíhaný zločin podľa

§ 173 ods. 3 Tr. zák. je v rozpätí trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov. Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného je významné, že v odpise z registra trestov má 6 záznamov, naposledy bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/5/2022 z 26.1.2022 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výške 500,- eur, ktorý zaplatil. Osobitne bol oboznámený rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/49/2017 z 5.6.2017, ktorým bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov, z ktorého bol podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5PP/11/2019 z 27.2.2019 so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov (do 27.2.2024). Stíha-nej trestnej činnosti sa tak dopustil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia. Okrem toho je zrejmé, že bol postihnutý aj za 2 priestupky (proti občianskemu spolunažívaniu, za poru-šenie VZN - požívanie alkoholických nápojov na verejnosti). Okresný súd správne určil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák.) a pri ich vyrovnanom pomere tieto nemali vplyv na úpravu základnej trestnej sadzby. Na úpravu základnej trestnej sadzby bol dôvod v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko v prípade obžalovaného súd musel reflektovať na skutočnosť opätovného spáchania zločinu, v dôsledku ktorej došlo k úprave dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle pravidiel určených v § 38 ods. 8 Tr. zák. o jednu polovicu, a súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, závažnosť spáchanej trestnej činnosti a sťažené možnosti nápravy obžalovaného, keď predchádzajúce odsúdenia nemali na neho želaný výchovný účinok, trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, teda na úplne dolnej hranici upravenej zákonnej trestnej sadzby, je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Námietky obžalovaného k uloženému trestu z hľadiska jeho závažného zdravotného stavu a narušenia rodinných väzieb považoval krajský súd za nedôvodné. Treba uviesť, že obžalovaný tieto skutočnosti len tvrdil bez predloženia relevantných dôkazov. Ich závažnosť tak nemal na podklade čoho odvolací súd vyhodnotiť. Zdravotná starostlivosť obžalovaného je zabezpečená tak v podmienkach výkonu väzby, ako aj výkonu trestu a závaž-nosť zdravotného stavu (ak ochorie na ťažkú alebo nevyliečiteľnú chorobu) môže byť skutočnosťou majúcou vplyv na samotný výkon trestu, napr. na prerušenie jeho výkonu alebo upustenie od jeho zvyšku.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia pri splnení zákonnej podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení má svoj podklad v znaleckom posudku MUDr. Petra Gábriša, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 57/2023 zo dňa 15.7.2023, ktorým bola konštatovaná prítomnosť plne rozvinutej polymorfnej závislosti A. B. od stimulancií metamfetamínového rádu - pervitín, od cana-binoidov - marihuana, alkoholu, opiátov, s dosahom na sociálne fungovanie, pracovnú, záuj-movú, rodinnú sféru a vzťahy a z toho odvodenej potreby uloženia protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Prvostupňový súd nedostatočne zistil zákonné podmienky pre uloženie trestu pre-padnutia veci - finančnej hotovosti v rozsahu 440,- eur, zaistenej pri domovej prehliadke (ako stopa č. 5). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vlastnícke právo si k tejto finančnej hotovosti uplatnila A. I. (podanie na č.l. 263 súdneho spisu). Ide o žiadosť meno-vanej o vydanie finančnej hotovosti v sume 440,- eur, zabavenej počas domovej prehliadky, nakoľko jej patrila. Touto žiadosťou bolo spochybnené vlastnícke právo páchateľa k predmet-nej finančnej hotovosti, ktorou sa súd bližšie nezaoberal. Teda súd nemal preukázané splnenie základnej zákonnej podmienky, že tento druh trestu možno uložiť, len ak ide o vec patriacu páchateľovi (§ 60 ods. 4 Tr. zák.). Nakoľko odvolanie podal len obžalovaný, odvolací súd, keďže nemohol zhoršiť jeho postavenie, nemal inú možnosť ako zrušiť v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu, ktorá je samostatným a oddeliteľným výrokom.

V posudzovanej veci ani ďalšie uplatnené odvolacie námietky obžalovaného, smerujú-ce do oblasti skutkových zistení (nezabezpečenie toxikologického vyšetrenia v prípravnom konaní, porušenie povinností prokurátora v súvislosti s podaním mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 363 Tr. por.) neboli spôsobilé na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Ne-dostatok zabezpečenia toxikologického vyšetrenia bol zhojený na hlavnom pojednávaní v rámci návrhov obžalovaného na vykonanie dokazovania, preto nemožno tvrdiť, že bolo po-rušené právo obžalovaného na obhajobu. Táto námietka mala spochybniť hlavne výpoveď ob-žalovaného z prípravného konania, že obžalovaný mal byť pod

vplyvom drog v čase jeho vý-sluchu. V tejto súvislosti sa okresný súd správne vysporiadal aj s návrhom obhajoby na dopl-nenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychiatria MUDr. P. Gábrišom (viď odsek 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku). K tomu treba uviesť, že obžalovanému bola obme-dzená osobná sloboda dňa 10.5.2023 o 6.35 hod. a jeho výsluch pred vyšetrovateľom bol realizovaný dňa 11.5.2023 o 13.40 hod., teda v dostatočnom časovom odstupe od zadržania. Okrem toho sa v zápisnici konštatuje, že obvinený je schopný výsluchu. Námietka ohľadom nezistenia DNA obžalovaného na všetkých zaistených stopách pri domovej prehliadke je tiež bezpredmetná. Všetky zaistené veci (stopy) po trestnej činnosti boli v dispozičnej sfére obža-lovaného - v byte, zaistené pri domovej prehliadke. Zo záverov znaleckého posudku z 18.7.2023 vyplýva, že v zaistenej stope č. 6 nebolo dostatočné množstvo vhodného biologic-kého materiálu potrebného na úspešné vykonanie DNA analýzy a v zaistenej stope č. 7 bola zistená biologická stopa nielen ženského pohlavia vhodná na identifikáciu, ale aj prítomnosť inej prímesi biologického materiálu ľudského pôvodu nevhodného na interpretáciu a individu-álnu identifikáciu. Namietané porušenie povinností prokurátora ohľadom nerešpektovania podania mimoriadneho opravného prostriedku obžalovaným podľa § 363 Tr. por., resp. nerea-lizovanie povinností prokurátora v zmysle § 230 Tr. por. v tejto fáze trestného konania už ne-majú právnu relevanciu, keďže otázkou zákonnosti príkazu na domovú prehliadku sa zaoberal súd. Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, na ktoré poukázala obhajoba v konečnom návrhu, nebolo odvolaciemu súdu predložené, teda odvolací súd nemal na základe čoho konštatovať, či predmetné rozhodnutie rieši obdobnú procesnú situáciu, aká vyvstala v tomto konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery, teda zodpovedá zákonným požiadavkám na jeho odôvodnenie podľa § 168 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsud-ku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku poda-nie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené
vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.